

Univerzita Karlova v Praze

Filozofická fakulta

Ústav pro dějiny umění

Praha 2012

Katarína Chlustiková: Jan Svoboda: Dialóg fotografa s priestorovým objektom

Diplomová práce

Posudek školitelky

Téma diplomové práce Kataríny Chlustikové má svůj počátek v seminární práci, ve které se studentka zabývala odlišným fotografickým čtením identického díla Stanislava Kolíbala dvěma fotografy. Zároveň se zdá, že v současnosti je téma fotografické interpretace mimořádně aktuální, neboť nabízí možnost nově se vracet k dílu umělců, které už jsme pokládali pro tuto chvíli za relativně zmapované. Fotograf Jan Svoboda je v tomto smyslu autorem, který dává takovému typu analýzy velký prostor. Ve své fotografické tvorbě rušil hranice mezi volnou a užitou tvorbou, a tak je nesmírně zajímavé sledovat, jakým způsobem při fotografování uměleckého díla, a to především trojrozměrného, postupoval.

Katarína Chlustiková k tématu přistoupila s velkou zodpovědností. Ta se ukazuje už v detailně strukturované stavbě diplomové práce, kde uvážlivě označuje jednotlivé aspekty problému, kterými se bude zabývat. Patří k nim důležité aspekty samotné autorské techniky, ale rovněž zásady, které tvořily základ Svobodova samotného fotografického vidění. Pro vlastní téma diplomové práce je stejně tak důležitá následující kapitola, která je věnována Svobodovu vztahu k výtvarnému umění. Dokumentační fotografování Jana Svobody potom autorka člení do několika bloků. Vedle samotného díla Jana Svobody autorku zajímá i český kontext fotografie uměleckých děl, kde nachází vynikající možnost srovnání Svobodova přístupu s fotografiemi Josefa Sudka a Svobodových vrstevníků Šplíchala, Kuklíka a Ságla, a důležitou kapitolou je i pohled na tradici fotografování sochy ve světovém kontextu, kde autorka připomíná celou koncepční linii otevírající se fotografiemi soch Augusta Rodina. Tato kapitola, jejíž přípravou se autorka zabývala už za svého stipendijního pobytu v Paříži, dala diplomové práci potřebný přesah, a nepochybně pomohla Chlustikové při definování aspektů analýzy fotografií Jana Svobody, které správně neoznačuje za „reprodukční“, nýbrž za dokumentační práci a tvůrčí spolupráci. Velice zajímavá jsou kapitoly týkající se prací pro Chlupáčovo

Pojednání o plastice, práci pro UpM a dodatková kapitola týkající se volných fotografií vztahujících se k uměleckým objektům. Tyto pasáže rozšiřují prostor pro pochopení umělcovy osobnosti, jeho vztahu k uměleckému dílu a jeho tvůrčí metody.

Diplomovou práci Kataríny Chlustikové hodnotím jako důkladnou, objevnou a dobře formulovanou. Neobvyklé, ale účelné je zapojení fotografií přímo do textu, který přesvědčivě doplňují.

Diplomovou práci Kataríny Chlustikové plně doporučuji k obhajobě a doporučuji ji zároveň k rigoróznímu řízení a udělení titulu PhDr.

Doc. PhDr. Marie Klimešová Ph.D.

V Praze, 4. září 2012